

Skuldigste Døde-Sinne /

Wid

Den Högwällborne Grefwinna och Frw

F R W

MAGDALENA

ELEONORA von Busck

Benandt MÜNCHEN /

Grefwinna till Söfdeborg / och Ågerup / Frij-
herrinna till Gullmarsberg / Frw till Holma /
Ström / Torby och Tosterup etc.

Fordom

Hans Kongl. May:z wår alldranådigste
Konungz och Herres Tro-Mans / Rådhs / Sält-Mar-
skalks och General Gouverneurs öfwer Skåne / Halland / Göttes-
theborg och Bohus-Läners / så och Öfwerste öfwer hennes May:z
Rijtzens Enckie-Drättningz Lijsf-Regement till Håst /

Den

Högwällborne Grefwes Herr

Rütger von Alschebergs

Grefwe till Söfdeborg och Ågerup / Frijherre till Gull-
marsberg / Herre till Ström / Holma / Torby
och Tosterup / etc.

Hiert-Elskelige Fruus Högt-gråt-wärde

Fordesfärd

Som stedde med wederbörlig Anseende / i Göttheborg /
den 9 Augusti Anno 1691.

Tryckt aff JÖRIS Rahm

Den för orörig man
En fruktat någon
Eld/Dunder
En idel Sam
Andoch att Guds
Hvad Wärling den
En bota Huel
Förtrota en
Helt när ens hals
Eens Edla Sone
En Meniska
En kan man
Stull' den aff Him
Dch Dyder utan
Det hwad jag
Dch hinner nå
Hvad manligt war
Dch efter rätta
Ein Loff-Ord
All Wäl och
Stull' den en ita
Stull' den en hwar
Som lunnat
Dch Himla-Sig

Wij är så stilla tyst/som då af Sorgen fångzlas/
Och Hiertat Jämmerfult/ aff tusend Möda
ångzlas:

Hwar nån seer wijda kring/manögon kastar
neer/

Och moot een wanlig Frögd/ mång ynkelig
Suckar geer/

Denn för orörlig waar/till Sörg en kunde bringas/
En frucktat någon Ting/ en kund' aff något twingas/
Eld/Dunder Braak och Blixt/den för en achtat meer
Een idel Barne-Speel/ man ju som håpen seer.

Ändoch att Guda-Männ/ dee meer än Mars är stelswer/
Hwad Wärling dem än skeer/ hwar någon Lycka hwälswer/
En byta Hielte-Mod; Mån/ det een hufwud Lag/

Förtryta/ en kan stie/ och rättas till Behag;
Helst när ens halfwa Siäl/ eens halfwa Hierta rijswes/
Eens Edla Sgne-Lust förtydigt hädan drijswes.

En Menstia klagar sig/ när sargas Hufwud/ Hand;
En kan man täckias wijs/ när löses Ehta-Band.

Skull' den aff Himla-Drift/ i all sin Lefnad lystel/
Och Dygder utan Taal/ uti sitt Sinne hyste/
Dock hwad iag säha will/ min Pänna är för ring

Och binner näpplig till/ att föra någon Ting;
Hwad wanligt wara må/ kan man med Sörgor smycka/
Och effter rätta wård/ som Sinnet ens kan tycka/

Sitt Loff-Ord billigt gie; Mån här/ som öfwerår
All Måal och meenlig Sätt/ man jemlikt Ord en får.

Skull' den en öka Sörg/ och allas Klagan drijswa/
Skull' den en hwar och een/ sin högsta Saknad giswa/
Som lemnat Undran all/ att sådan Sällbeet nått/
Och Himla-Säswor mång i Werden någon fått.

Snart

Snart Soolen uppe är/ och högt på Himlen strjder/
 Vårt wijda runda Swals/ med sagre Färgor sprjder/
 Man hörer Frögd och Språng/ sig fågnar Sammal/Ung/
 Mån när hon borto blir/ strax är een sorgse/ tung.
 Dee swarte Särge-Moln/ wår Roo haa för of andat/
 Förr wij än tänckte om/ och liufwa Lust affhåndat/
 Wij liggom neer aff Suck/ i mörckers Skugga här/
 Wår Glädie-Sool/ wår Dag/ ty från of wijken är.
 Dock hwad som dödligt waar/ hon under Jorden lemnar/
 Des Loff och Åre-Prijs/ sig heela Himlen hämnar.
 Uch huru ringa är/ det Jorden täcka såar
 När Siäl des största Deel/ sin Himla-Åra når.
 Saar wål du ädla Siäl/ hwad iag nu sidst kan gifwa/
 Bland dem som Tårar gie/ wil iag i Steenen skrifwa:
 Härunder ligger/ den een Sool för andra waar
 Des Namn ty aldrig döör/ men ewigt Måne haar.

Aff

A. Riddermarck.

Om i är så gilla tyft/som då af Soraen fångas/

Nåmm

Snart Soolen uppe är/ och högt på Himlen strjder/
Snart midea runda Small/ med farna Timmen

person Tags:

MAGDALENAELEONORA von Buseck